

min Mening til aldeles Intet. Det vil ogsaa kunne medføre, at Manden har et langt større Lager hjemme for at være sikret mod at miste sin sædvanlige Snaps om Aftenen, naar han kommer hjem efter Kl. 5; kan han ikke faae sin Snaps eller sin Baier hjemme, saa vil han ikke kunne holde ud at blive der, saa gaar han paa Værtshuset, saa træffer han Kammerater, og saa bliver han paa Værtshuset. Jeg tror da ikke, at det er de Herrers Mening, at de ville opstille Regler, der netop og ganske sikkert ville trække ham derhen. Jeg tror som sagt, at denne Paragraf, til Trods for, hvad den har tilsigtet, vil medføre Fare. Vi kunne jo hente Exempler i denne Retning fra vort Naboland med Gøteborgshystemet f. Ex. Der har man et ganske godt Bevis for, hvad det nytter med al den Tvang, hvad det nytter at forbyde Folk at komme i Besiddelse af Drikkevarer. Ville Folk have Drikkevarer, skaffe de sig dem vistnok, og det er mange Gange den Slags Forslag, der kunne bevirke, at der gjøres større Anstrengelser for at komme i Besiddelse deraf, end man ellers vilde. Jeg tror som sagt, at denne Paragraf vil virke i den stik modsatte Retning af, hvad der er tilsigtet; den vil snarere medføre end afslaffe Drifteriet, og den vil føre Folk fra Hjemmet til Værtshuset i Stedet for at trække dem fra Værtshuset til Hjemmet. Jeg tror derfor, at man meget alvorlig skal tage denne Paragraf under Overveielse. Jeg har ikke Noget imod, at Lovforslaget kommer i Udvalg og der bliver undergivet en ordentlig Drøftelse. Selvfølgelig har jeg Intet imod, at man kommer Under til Livs, og saaledes vil Lovforslaget faae min varmeste anbefaling.

Veth: Det er sikkert et Formaal, som Enhver maa billige, at ville indskrænke den uforvarselige Brug af stærke Drikke. Og jeg gaar videre. Jeg kan sige, at jeg har den største Sympathi for Totalafholdsbestræbelser; som ske uden al Tvang og kun ville virke gennem Overbevisningen. Men lige saa smukt, kan jeg sige, som Formaalet for dette Lovforslag er, ligesaa meget er jeg imod, at man udkaster den Beskyldning, som man hører nu og da, og som man ser i Regjerings Lovforslag om en Skat paa Ol og Brændevin, og som ligeledes ligger til Grund for dette Lovforslag, at det danske Folk skulde være et saa forstrækkelig drikfældigt Folk, at man maatte træffe særlige Foranstaltninger imod dette Onde. Denne Beskyldning, som jeg tidligere har hørt, at man har forsøgt at begrunde ad statistisk Vej, tror jeg er saa uretferdig som vel mulig. Man

har sagt, jeg tror, at det var under Diskussionen om Lovforslaget om Ol og Brændevinsstaten, at Drukkenskab var en Hovedkilbe til de Forbrudelser, der begaas herhjemme. Jeg maa sige, det stemmer ikke med mine Erfaringer, og jeg har i saa Henseende haft en temmelig god Leilighed til at indsamle Erfaringer. I min Stilling er jeg nu i 25 Aar bleven beskiftet i disse Forbrudessager enten som Aktor eller Defensor, hvor man jo ser Udskrifter af Forhørene i deres hele Fuldstændighed, ikke alene Udskrifter af de Forhør, der ligger for i den Sag, som der er Spørgsmaal om, men ogsaa i de tidligere Sager, som Bedkommende kan være straffet i. Det er jo almindeligt eller i det Mindste ikke ualmindeligt, at den, som tiltales kriminel, er tidligere straffet, endog gjentagne Gange, og de Aktor, som vedkomme dette, følge altid med, saa snart der bliver reist en ny Sag. I de mangfoldige Sager, jeg saaledes har set i en Række af Aar, saadan noget som en 4 til 6 Sager om Maanedens, har jeg ikke modtaget det Indtryk, at Drikfældigheden er Hovedårsagen til de Forbrudelser, der blive begaaede, tværtimod; Hovedårsagerne, de almindelige i det Mindste, ere at søge andetsteds. Det er ganske vist, at man kan se, at det, at Bedkommende har været drucken, af og til har bragt ham i Konflikt med det Offentlige, f. Ex. naar han bliver anholdt og giver sig til at sparke en Politibetjent og derfor bliver straffet, men i Almindelighed, det gjentager jeg, har jeg ikke kunnet finde, at Hovedårsagen til Forbrudelser er at søge i Drikfældighed. Den maa søges ganske andre Steder. Jeg har ikke villet undlade at nævne dette, da jeg jo dog har haft en ikke almindelig Leilighed til at indsamle Erfaringer paa dette Omraade. Man har forsøgt — jeg nævnte det allerede før — ad statistisk Vej at ville godtgøre, at Danmark er det mest drikfældige Land af alle, og man har villet godtgøre det paa den Maade, at man tog hele Spiritusforbruget, som fandt Sted i Danmark, og sagde, at det drickes op Altsammen, og at saa meget Spiritus forbruger intet andet Land i Forhold til Folkemængden. Men jeg vil gjentage, hvad jeg tidligere har gjort opmærksom paa, at denne Slutning er aldeles løs og uberegtiget. At sige, at det hele Spiritusforbrug her i Landet bliver drucktet op, er naturligvis saa urigtigt som muligt. Der er en Masse Spiritus, man anvender til industriel og anden Brug og i Husholdningerne, det drickes ikke, og det maatte man i ethvert Fald trække fra. Det har man hidtil ikke været i Stand til, fordi man ikke har haft den allermindste Oplysning om, hvor